

Bayer Zsolt: Ganze Scheiße (2. rész)

2022 február 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A kaliforniai professzor agyszüleményei Heller Ágnes és Vajda Mihály munkássága tükrében.

Egy kaliforniai „professzor” (egy sötét, életünkre törő, társadalommérnökösödő gazember, ezekből áll ma a „progresszív”, „woke” stb. fűsodor) hosszú cikkben ecsetelte a minap, hogy „általános árvaságot” kell létrehozni, a „szülőknek kötelezően be kell szolgáltatniuk gyerekeiket az államnak”, s „ameddig ebből végre törvény lesz”, addig javasolja, hogy „a gazdag szülők cseréljenek gyereket a szegény szülőkkel”.

Ó, volt már ilyen! Hiszen minden volt már!

Ez a kaliforniai gazember, ez a bölöz? például egyenesen Szókratészra és Platónra hivatkozik. Istenem, pedig hol van ez a szellemi-lelki törpe, ez a nyomorult senki hozzájuk képest! Éppen ott, ahol ez a mi törpe korunk, szétcsúszott és civilizációvá töppedt kultúránk az antikvitás teljességéhez képest. Minden volt már.

„Micsoda világban élünk. [...] Az emberi faj egyre növekvő undorral tölt el. Arra a szomorú és megalázó következtetésre kellett jutnom, hogy az egyetlen, amit tehet az ember, hogy elmenekül és elbujdokol.” Huxley írta ezt 1931-ben. S még ennél is megdöbbentőbb, amit Orwellnek válaszolt, miután az elküldte neki az 1984 kéziratát. 1948-at írunk:

„Az emberek agy mosás és reklámok általi leigázása valószínűbb, mert ebben az esetben az emberek még szeretik is elnyomatásukat, és így önként vállalják leigázottságukat.”

És igen! Mi szükség van már Nagy Testvérre, amikor itt van helyette a Facebook, s a felhasználók nem elhanyagolható része attól retteg, hogy az oltással „csipet ültetnek belé”, mert így akarják megfigyelni a tyúkszaros életét.

Minden volt már. Erről szól Az ember tragédiája. Madách ismerte a bolsevikokat, a „woke-okat”, a progresszíveket, a társadalommérnököket? Nem, nem ismerte. De ismerte a jakobinusokat, hallhatott Marxról, ismerte Fourier-t és falanszterét. Ha egyet láttál, mindet láttad. És jött a Tizenkettedik szín:

„(U alakra épült nagyszerű falanszter udvara. A két szárny földszintje nyílt oszlopos csarnokot képez. A jobb oldali csarnokban mozgásban levő kerek gőzgépek között munkások foglalkoznak. A bal oldaliban a legkülönbébb természettudományi tárgyak, mechanikai eszközök, csillagászati, kémiai műszerek s egyéb különösségek múzeumában egy tudós mőködik. Mindnyájan a falanszterhez tartozók – egyenlően vannak öltözve. Ádám és Lucifer az udvar közepén felbukkannak a földből. Nappal.)”

A kaliforniai professzor is ott van, nyilván...

„ÁDÁM.

Mi ország ez, mi nép, melyhez jövénk?

LUCIFER.

E régi eszmék többé nincsenek. / Nem kisszerű volt-é a hon fogalma? / Elítélet szílte egykor azt, / Szökkeblüség, versenygés védte meg. / Most már egész föld a széles haza, / Közcél felé társ már most minden ember, / S a csendesen folyó szép rend fölött / Tisztelve áll a tudomány.

[...]

TUDÓS.

Ez eszme nálunk a megélhetés. / Minden az ember földén megjelent, / Jól bérházott éléskamra volt az: / Csak a kezét kellett kinyújtani, / Hogy készen szedje mindazt, ami kell. / Költött tehát meggondolatlanul, / Mint a sajtóféreg, s édes mámorában / Ráért regényes hipotézisekben / Keresni ingert és költészetet. / De már nekünk, a legvégső falatnál, / Fukarkodnunk kell, állalátva rég, / Hogy elfogy a sajt, és éhen veszünk. / Négy ezredév után a nap kihűl,

/ Növényeket nem szül többé a föld; / Ez a négy ezredév hát a mienk, / Hogy a napot pótolni megtanuljuk. / Elég id? tudásunknak, hiszem. / F?t?szer?l a víz ajánlkozik, / Ez oxidált legt?ztartóbb anyag. / Az organizmus titkai közel / Állnak ma is már a fölleplezéshez. / Éppen jó, hogy beszédünk erre vitt, / Majdnem feledtem volna lombikom, / Mert én is épp e tárgyban dolgozom.”

Ekkor Babits is bekukkant, s szomorúan mondja: „Kenyérért küzdeni bizony nagy és vitális dolog a testi és praktikus életben: de ki ezt a küzdelmet avatja az emberi kultúra tengelyévé – mint a szociálista írástudó –, az máris azonosítja az emberi kultúrát az állattal.”

Majd jön ismét a tudós, kezd?dik a gyerekmustra, melynek során az állam elveszi az anyától a gyermekét, és azt is megmondja, mi lesz majd a gyerekb?l:

„TUDÓS.

E gyermeket orvosnak kell tanítani / Ebb?l pásztor lesz.

AZ AGGASTYÁN.

Ei tehát velök.

(A gyermekeket el akarják vinni. Éva ellentáll.)

ÉVA.

Hozzá ne nyulj! e gyermek az enyém: / Ki tépi ?t el az anyakebelr?!!

AZ AGGASTYÁN.

Vegyétek el, mit késtek még vele.

ÉVA.

Oh, gyermekem! hisz én tápláltalak / Szivem vérével. / Hol van az er?, / Mely e szent kapcsot elszakítani bírja? / Lemondjak-é hát rólad mindörökre, / Hogy elveszsz a tömegben, és szemem / Fürkészs? gonddal hasztalan keressen / A száz egyenl? idegen között?

ÁDÁM.

Ah, emberek, ha van el?ttetek szent, / Hagyjátok ez anyának gyermekét.

ÉVA.

Ugy-é, ugy-é, te áldott idegen.”

Az illetén felesleges érzelemkitörést látva a Tudós még megjegyzi:

„Rajongó férfi és idegbeteg n? / Korcs nemzedéket sz?l, ez nem helyes pár.”

És a kaliforniai „professzor” már büszkén mosolyog... Pedig semmi oka rá. Mert grandiózusnak képzei magát a nyomorult, holott csak egy roncs epigon. Madách falanszterében ? hordaná ki a Tudós éjjeli edényét. A serblit. S csak err?l a mi korunkról árul el sokat, hogy ma ? egy „professzor”. Egyetemi katedrája van. Aki pedig azt hiszi, Madáchcsal véget is ért az el?dök sora, téved. Hiszen még csak most érkezünk el 1970-ig!

Ez az az év, melynek során a Magyar Szocialista Munkáspárt (MSZMP; micsoda metamorfózison ment át ez is, igaz? Kezdetben vala az MSZMP; ebb?l lett az MSZP; ma pedig már csak az MZP maradt...) elhatározza, hazahozzák Rákosi Mátyás maradványait, hogy majd Farkasréten újratemessék. Istenem, hát hiányzott nekik...

Ez az az év, amikor három nappal a Rákosi hazatérésér?l szóló pártbizottsági határozat után egy fiatal, szinte sihedernyi erdélyi magyar fiú, Moyses Márton odaballag a brassói pártház elé, lelocsolja magát benzinnel, és ég?

fáklyaként üvölti világgá az erdélyi magyarság minden kínját. De ez persze nem érdekel senkit.

1970-et írunk. S ekkor megjelenik a Heller Ágnes–Vajda Mihály (van-e, ki e neveket nem ismeri?) szerzőpáros Családforma és kommunizmus című nagy ívű esszéje. S akkor most ebből a „miből?” következnek itt részletek, minden felesleges kommentár nélkül. Talán csak ennyit előljáróban:

„És vigasztald meg, ha vigasz / a gyermeknek, hogy így igaz. / Talán dűnnyögj egy új mesét, / fasiszta kommunizmusét / mivelhogy rend kell a világba, / a rend pedig arravaló, / hogy ne legyen a gyerek hiába / s ne legyen szabad, ami jó.”

Hát, igen. Már József Attila is tudott mindent. S csak annyit „fejlődtünk”, hogy neked már nincs gondod ezzel, te már nem világosítod fel gyermeked, s nem is vigasztalod. Az az állam dolga lesz. Ahogy ezt Heller és Vajda is akarta – 1970-ben.

Következzenek a hátborzongató részletek!

„A polgári családok többsége ma már nem a termelés, hanem a fogyasztás körül szerveződik a modern kapitalizmus szerkezetében végbement változások következtében. Így a család ökonómiai funkciója a modern kapitalizmus keretei között is leszűkül. Minden valószínűség szerint ezzel függenek össze azok a jelenségek, melyeket »a család bomlásaként«, a »családforma válságaként« szoktak jellemezni.

Melyek ezek a jelenségek?

1. A szigorú értelemben vett monogámia megszűnése. A válás de jure (vagy legalábbis de facto) mindenütt bevett jelenség, ha ennek társadalmilag negatív vonásaira – nem is minden vonatkozásban jogosulatlanul – fel is figyeltek. E jelenség legélesebb megnyilvánulási formája a házasság jogi eltörlésére vonatkozó javaslat Svédországban és Dániában.
2. A férfi házasságban betöltött hatalmának de jure majdnem teljes megszűnése és de facto csökkenése. Ez összefüggésben van a nők úgynevezett emancipációjával, a nők számára nyitva álló pályák körének folyamatos bővülésével, a nők politikai egyenjogúságának létrejöttével stb.
3. A szexualitásra vonatkozó erkölcsi normák átalakulása, ami priméren újfent a nők szituációján változtat elnyönsen, s visszahat a válások megszorodására.
4. A többgenerációs család gyakorlatilag teljes megszűnése; a családnak az úgynevezett »nukleáris családra« való szűkülése. [...]

A szexuális forradalom mint jelszó és mint mozgalom részben kifejezi, részben elsegíteni kívánja ezt a bomlási folyamatot. Lényegében szabad emberi kapcsolatok kialakítása a célja. Ennek érdekében a polgári család teljes felbomlására törekszik. Az természetesen igaz, hogy a szexuális kapcsolatok szabad megválasztása és állandó szabad újraválasztása – mint minden emberi kapcsolat esetében – az individualitás kialakulásának és általánossá válásának alapvető feltétele.

A szexuális forradalom jelszava mögött az az elméleti meggondolás rejlik, hogy a szexuális kapcsolatok és családi kapcsolatok összetartozása mindenképpen a »normális« szexualitás elfojtásával jár, hogy a szexualitást »ki kell szabadítani« minden egyéb társadalmi kapcsolatnak való alárendeltségéből. Ez valóban forradalmi jelszó a keresztény hagyománnyal szemben, mely a szexualitást a gyermeknemzésre kívánja korlátozni. Véleményünk szerint azonban a két problémára (szexualitás, illetve család) csak együttesen lehet megoldást találni. [...]

A polgári család autoritáriánus jellegű, nem közösség. A családok nagy többségében ma is (össztársadalmi szituációja és a hagyomány következtében) a férfi az autoritás, függetlenül attól, hogy autoritatív hatalmát milyen mértékben és milyen eszközökkel gyakorolja. Ma már léteznek olyan családok is, melyekben társadalomban elfoglalt helyénél vagy személyisége súlyánál fogva a nő az autoritatív hatalom. Ez sem változtat azonban azon, hogy a családban autoritatív hatalom mindenképpen létezik. Ennélfogva a mai család nem alkalmas arra, hogy a gyermek megtanuljon közösségben élni és cselekedni. Feltéve, de meg nem engedve, hogy a két szülő minden kérdésben, minden lépésben tökéletesen egyetért, összehangolt életük és cselekvésük semmiféle társadalmi együttélés, magatartás modelljévé, tehát eliskolájává sem válhat, mivel ez kivételes és nagyobb társadalmi egységekben elvileg el sem képzelhető. A legharmonikusabb szülői kapcsolat sem jelentheti tehát a gyermekek

pszichikumának a demokratikus társadalmi cselekvés számára való előkészítését.

Ez a struktúra előkészíti a gyerekeket a társadalomban tanúsított autoritáriánus magatartásra. A fentiekben következzen ez még az egyáltalán nem autoritáriánus ideológiájú családokban is természetes, hiszen ahhoz, hogy a felnőttek saját életüket élni tudják, szükségképpen alapértékké válik a gyermekek »engedelmessége«; a »jó« gyerek szinonimává válik a »szófogadó« gyerekekkel. A szülők elleni vétségekért »bocsánatot kell kérni«, akár belátta a gyermek igazukat, akár nem. A büntetés és jutalmazás (akár igazságtalan, akár igazságos) a gyermek számára úgy jelenik meg, mint melyet az »erő pozíciójából« hoztak. Ugyanígy természetes a családon belül a munkamegosztásban elfoglalt hely autoritativ kijelölése. [...]

Az általunk elképzelt kommuna kifejezetten a polgári család »utóda«. Így nem a kommunista társadalom gazdasági vagy politikai alapsejtje. Az osztársadalmi organizáció egésze teljesen független a kommunától; az utóbbi a mindennapi együttélés szervező központja. Elképzelésünknek tehát semmi köze sincsen a fourier-i falanszterhez és más hasonló, termelőegységként funkcionáló kommunákra vonatkozó tervekhez, úgyszintén a sokszor ugyancsak »kommunáknak« nevezett lakóhelyi egységekre épülő közösségekhez. Éppen, mert csak a család funkcióját tölti be, széles körű megvalósulása nem lehet független az osztársadalmi politikai szituációtól, a kommunizmusnak a társadalom minden szintjén való megvalósításától. Úgy gondoljuk azonban, hogy hozzásegít egy osztársadalmi szinten realizálódó kommunista átalakuláshoz, amennyiben kitermelni segít az ehhez adekvát embertípust és mindennapi életkereteket. Közvetlen funkciója tehát a fent említett konfliktusok megoldása, közvetetten azonban megteremti a feltételeit annak, hogy a gazdasági és politikai struktúrában végbemenő kommunisztikus változások irreverzibilissé válhassanak. Ez nem annyit jelent, hogy »meg kell várni« a kommunák szervezésével, amíg osztársadalmi szinten a kommunisztikus átalakulások legalábbis radikálisan beindulnak, ellenkezőleg, a két folyamatnak együttesen – párhuzamosan – kell beindulnia. Az is lehetséges, hogy – amennyiben a szituáció inkább ennek kedvez – a kommunákra való áttérés időben megelőzi az összefolyamatot. [...]

A kommuna szabadon választott közösség. Tagjai közé azok tartoznak, akik tagjai akarnak lenni, s akiket a közösség minden tagja mint ilyet elfogad. A kommunába egyének lépnek be; a belépő családok minden egyes felnőtt tagja mint egyén lesz kommunatag. A létszámnak természetesen biztosítania kell azt, hogy a kommuna ügyeit közvetlen demokratikus formában lehessen intézni.

A kommunában az egyének individualitását minden formában tiszteletben kell tartania. Három követelmény van, melynek betartása nélkül nem tartjuk elképzelhetőnek a kommunaforma működését. Ezek: 1. Munkakötelezettség (a kommuna minden munkaképes felnőtt tagja dolgozik; részt vesz a társadalmi munkamegosztásban). Így például mai szituációt tételezve sem fogadható el a kommunán belül, hogy a jól kereső férfi a hozzá tartozó nőt elartsa. 2. A társadalmi munkamegosztásban elfoglalt hely senkit sem mentesít a kommunán belüli közösségi feladatok ellátása alól. 3. Mindenkinek valamiféle formában kötelessége foglalkozni a kommuna gyermekközösségével, akár vannak »saját« gyermekei, akár nem."

Helyszíni közvetítésünk 1970-ből ezzel véget ért.

A kaliforniai professzor adja vissza diplomáját. Csak egy szürke epigon. Mert nincs új a nap alatt. Soha ne feledjük: Die ganze Scheiße kommt zurück... Hát visszajött. Az egész sz...r. Vagy el se ment soha? Nincs hova visszajönnie, mert nem tud elmenni sehova? Hiszen mi magunk vagyunk a ganze Scheiße?

Ám ez nem ment fel bennünket azon felelősség alól, hogy végiggondoljuk, mi ennek a lehetséges végkimenetele.

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló